

Amerika og det nye globale kor

af Stewart Battle (EIRNS) – 20. januar 2025

Præsident Donald Trump blev indsat som den 47. præsident i mandags, mens hele verden fulgte med. Trumps indsættelsestale var alt andet end mavesur – han lovede forskellige initiativer til at styrke økonomien, bringe produktionen tilbage og øge energiforsyningen; opfordrede til at afslutte USA's krige; og bebudede endda en plan om at sætte et amerikansk flag på Mars i de kommende år. Vigtigt nok erklærede han også, at han ville sætte en stopper for bevæbningen af regeringen, og senere på dagen tilbagekaldte han sikkerhedsgodkendelsen af 50 tidligere efterretningsofficerer.

På den negative side af sagen bekendtgjorde Trump omfattende immigrationsreformer, lovede at sende illegale immigranter tilbage og erklærede narkokarteller for terrororganisationer – hvilket muligvis kan give anledning til udenlandske militære aktioner for at bekæmpe dem. Denne fremgangsmåde vil ikke kunne løse indvandringsproblemet, som er et dybere problem og kræver den form for økonomisk udvikling, der er beskrevet i Schiller Instituttets nylige rapport »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«.

Imidlertid kunne man plukke hvert eneste initiativ og bekendtgørelse, som Trump meddelte under sin tale, fra hinanden, men det ville ikke være at tænke strategisk. Nogle af Trumps holdninger er bestemt problematiske og vil skabe yderligere unødvendige spændinger, men det egentlige spørgsmål er, om han vil bidrage til eller hindre udformningen af den nye verden, der er ved at tage form.

Præsident Trumps indsættelse blev hilst velkommen af regeringerne i Rusland, Kina og Indien – hver på deres måde,

men de udtrykte alle håb for det potentiale, der findes. Den russiske præsident Putin hilste Trumps erklærede ønske om at genetablere forholdet til Moskva velkommen og fremhævede især Trumps »udtalelser om behovet for at gøre alt for at forhindre Tredje Verdenskrig.« Kinas præsident Xi, som talte med Trump for blot et par dage siden, bemærkede, hvordan Kina og USA bør være partnere, der »arbejder sammen for verdensfreden« og i fælles interesse. I Indien bød premierminister Modi Trump velkommen i et indlæg på X i dag. Udenrigsminister Jaishankar gav dog en særlig interessant analyse af Trump-administrationens betydning under en tale i Mumbai den 18. januar:

Trump's indsættelse, sagde Jaishankar, »er en begivenhed, som forventes at få dybtgående konsekvenser for den globale orden. I stedet for at opfatte det som en årsag i sig selv, bør vi måske analysere det som et symptom på en omvæltning, der nu har nået et kritisk punkt. Denne proces har mange dimensioner, mange spørgsmål, herunder en omfordeling af økonomisk og politisk magt over flere årtier. Den er blevet fremskyndet af en særlig globaliseringsmodel, som ganske vist har skabt større velstand, men som også har ført til mere usikkerhed... I dag står vi måske på tærsklen til en ny æra. En, hvor USA afviger fra en etableret udenrigspolitisk tradition og fokuserer på sine egne interesser i stedet for at forme selve verden. Hvor fokus er mere på nødvendigheden af konkurrence frem for på iagttagelse af regimer... Nye åbninger og nye praksisser kan skabe rum, som ikke fandtes tidligere.«

Disse nye åbninger og nye praksisser forekommer faktisk – se blot på begyndelsen af en fredsproces i Gaza og intentionen om at bringe krigen i Ukraine til ophør. Der skal gøres meget mere, og den indledende våbenhvile i Gaza må eksempelvis ophøjes til en fundamentalt anderledes politik for regionen. Men som det tydeligt fremgik af Bidens beslutning om at udstede »forebyggende benådninger« til ca. 50 personer i mandags – hvoraf mange var involveret i bestræbelser på

uretmæssigt at ødelægge deres politiske modstandere – vil Trump møde enorm modstand. Hvis man tror, at det bare er partipolitik og store egoer, kan man godt tro om igen. Trumps evne til fundamentalt at ændre politikken i Washington vil afhænge af, om han kan frigøre sig fra efterretningstjenestens diktatur over tankegangen i USA.

Derfor er den mest værdifulde forudsætning nu, at borgerne tager stilling til denne strategiske dynamik. Bekræftelserne af Tulsi Gabbard og Kash Patel er fortsat et afgørende skridt i denne henseende, og LaRouche-Organisationens dossier »The Liars' Bureau« bør distribueres vidt og bredt som en del af det. Det kan supplere de allerede store planer, som Trump har bekendtgjort for at håndtere regeringens bevæbning.

Men for at gøre disse åbninger til begyndelsen på et nyt paradigme i verden er det nødvendigt, at der kommer nye, principfaste ideer ind i denne regering. I en diskussion med medarbejdere i dag pegede Helga Zepp-LaRouche især på behovet for Oase-planen i Mellemøsten, nu hvor der er indgået en våbenhvile:

»Det store spørgsmål er, om våbenhvilen vil gå igennem alle tre faser? Og jeg tror, hvad vi skal gøre er virkelig at intensivere vores organisering, at det er nu, Oase-planen skal sættes på dagsordenen. Og det faktum, at professor Zhang Weiwei på Schiller-konferencen den 7.-8. december 2024 havde sagt, at Kina har midlerne til at gennemføre Oase-planen, gør at det derfor nu virkelig er et spørgsmål for Trump-administrationen at acceptere et sådant samarbejde...«

»Den nuværende situation er en, der har potentiale til at blive katapulteret ind i et komplet paradigmeskifte,« tilføjede Zepp-LaRouche, men vi er nødt til at få folk mobiliseret, fordi »vi er absolut nødt til at få en ende på voldscyklussen, og den eneste måde, det kan ske på, er ved at lægge Oase-planen på bordet.«

Foto: C-SPAN